

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความรุนแรงที่บุคลากรทางการแพทย์ต้องเผชิญในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง
ผู้เขียน	นายเฉลิมรัฐ คำชูชาติ
สาขาวิชา	อาชีวอนามัย
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

งานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ขาดความเสี่ยงต่อความรุนแรงในที่ทำงานสูง แต่ขาดการวิเคราะห์หาปัจจัยเสี่ยงและศึกษาผลกระทบ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาลักษณะของความรุนแรง สาเหตุและปัจจัยเสี่ยง รวมทั้งผลที่เกิดขึ้น โดยสำรวจเชิงปริมาณและสัมภาษณ์เจาะลึก (Survey and In-depth Interview) ในสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม พัฒนาจากแบบสอบถามของ ILO/ICN/WHO/PSI, 2003 กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 594 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ร้อยละ 91.7 (545 ราย) ผลการศึกษาพบว่า ในรอบปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เผชิญความรุนแรงทางวาจามากที่สุดร้อยละ 38.9 รองลงมาเป็นความรุนแรงทางร่างกายร้อยละ 3.1 และการคุกคามทางเพศร้อยละ 0.7 สาเหตุความรุนแรงทางวาจาและทางร่างกายจากผู้ป่วย/ผู้มารับบริการร้อยละ 52.4 และ 88.2 ตามลำดับ ส่วนการคุกคามทางเพศมาจากพยาบาลเพื่อนร่วมงานมากที่สุดร้อยละ 75 สาเหตุของความรุนแรงทางวาจาจากความบกพร่องในการติดต่อสื่อสาร ความรุนแรงเหล่านี้มีผลทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมงานเลวลง เนื่องจากถูกมองว่าเป็นการปฏิบัติงานผิดพลาด กลุ่มเสี่ยงต่อการเผชิญความรุนแรงทางวาจา คือกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการป้องกันและการจัดการกับความรุนแรง Odds ratio 1.58 (95% CI 1.10-2.27) ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการอบรมต่อไป

Thesis Title Workplace Violence Faced by Nursing Personnel in a Hospital
Author Mr.Chalermrat Kamchuchat
Major Program Occupational Health
Academic Year 2005

Abstract

From past studies, healthcare workers are at risk from workplace violence and sexual harassment. There were minimal studies on the consequence and risk factors for the violence. The objective of this study was to document the pattern of violence, the consequences and risk factors for violence in hospitals. All nursing staff in the hospital were invited to participate in this survey followed by in-depth interview of a sub-sample. The survey form employed ILO/ICO/WHO/PSI, 2003. Of 594 healthcare workers invited, 545 completed the questionnaire (response rate 91.7 %). One-year period prevalence of verbal humiliation, physical assault and sexual harassment were 38.9 %, 3.1 % and 0.7 % respectively. The sources of verbal and physical violence were clients (52.4 % and 88.2 %) respectively. 75 % of sexual harassments were made by colleagues. Causes of the verbal violence were most commonly misunderstanding and poor communication. These violence consequently worsened relationship among the workers by stigmatizing the victim. Healthcare workers who had had previous training on prevention and control of workplace violence had a reduced risk (odds ratio 1.58 95 % CI 1.10-2.27). In conclusion, violence in the study population is not uncommon. Training in this issue should be beneficial and thus recommended.